

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Lounech rozhodl samosoudkyní Mgr. Adélou Baranovou v hlavním líčení konaném dne 17. března 2026,

takto:

Obžalovaný E. H. L. narozený [redacted] a [redacted] trvale bytem [redacted] stíhaného jako uprchlý,

je vinen, že

od 11. ledna 2023 dodnes nevrátil společnosti ŠkoFIN s.r.o., IČO: 45805369 osobní motorové vozidlo značky Volkswagen Golf žluté barvy, registrační značky [redacted] číslo VIN: [redacted] které je ve vlastnictví společnosti ŠkoFIN s.r.o. a které užíval na základě smlouvy o operativním leasingu ze dne 31. července 2017, uzavřené mezi ním jako příjemcem leasingu a mezi společností ŠkoFIN s.r.o. jako poskytovatelem leasingu, přičemž pronájem vozidla byl ve smlouvě a v jejím následném dodatku sjednán na dobu do 27. října 2022, načež měl nejpozději dne 10. ledna 2023 vozidlo dle smlouvy vrátit poškozené společnosti, což do dnešního dne neučinil, čímž způsobil poškozené společnosti ŠkoFIN s.r.o., IČO: 45805369 škodu ve výši 203 801,50 Kč,

tedy

prisvojil si cizí věc, která mu byla svěřena a způsobil tak na cizím majetku větší škodu,

čímž spáchal

přečin zpronevěry dle § 206 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 206 odst. 3 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 22 (dvaceti dvou) měsíců.

Podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá a stanoví se zkušební doba v trvání 36 (třiceti šesti) měsíců.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškozená ŠkoFIN s.r.o., IČO: 45805369 se sídlem Pekařská 6, Praha 5, odkazuje se svým nárokem na náhradu škody na nařízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Dokazováním provedeným v hlavním líčení zjistil soud skutkový stav tak, jak je uveden ve výroku o vině rozsudku.
2. Soud ve věci rozhodoval již po druhé, když poprvé rozhodl dne 18. 11. 2024, č.j. 2 T 91/2024-148. Proti tomuto rozhodnutí podala odvolání obhájkyňe uprchlého obžalovaného. Krajský soud usnesením ze dne 2.6. 2025, č.j. 6 To 6/2025-169, napadený rozsudek zrušil a vrátil věc k novému projednání za účelem dalšího dokazování kvůli zhodnocení provedených důkazů.
3. Současný pobyt obžalovaného není znám. Bylo provedeno rozsáhlé šetření na území České republiky (pátrání policie, dotazy na státní orgány, do evidence obyvatel a vězňů), z něhož se nepodařilo zjistit údaje osvědčující, že by se zde obžalovaný zdržoval. Ve spolupráci s policejním orgánem ve Španělsku, konkrétně ve Valencii bylo zjištěno, že v daném místě je po obžalovaném vyhlášeno pátrání pro podezření spáchání trestného činu loupeže. Ze zpráv policie je zřejmé, že naposledy byl v kontaktu s policií v květnu 2023, kdy se prostřednictvím emailu omluvil z výslechu, který se měl konat dne 29. 5. 2023. Od té doby je obžalovaný zcela nekontaktní. Z uvedených důvodů bylo proti obžalovanému vedeno trestní řízení jako řízení proti uprchlému, kdy usnesením ze dne 17. 4. 2024, č.j. 0 Nt 1043/2024-16 mu byla zdejší soudem ustanovena obhájkyňe JUDr. Božena Boubínová, advokátka se sídlem Lučanská 1802, 438 01 Žatec. Usnesení zdejšího soudu ze dne 24. 10. 2025, č.j. 2 T 41/2091-203, bylo rozhodnuto, že i nadále bude vedeno řízení proti uprchlému.
4. Obžalovaný nebyl ve věci v přípravném řízení vyslechnut, neboť již v této fázi nebylo známo místo jeho pobytu. Komunikace probíhala pouze prostřednictvím emailu či telefonicky, a to za účelem domluvení termínu výslechu, na který se obžalovaný nedostavil. Hlavní líčení proběhlo v jeho nepřítomnosti za účasti ustanoveného obhájce.
5. Ze smlouvy o operativním leasingu č. 1059478 soud zjistil, že obžalovaný s poškozenou společností uzavřel dne 31. 7. 2017 smlouvu o operativním leasingu na výše uvedené vozidlo Volkswagen Golf, ve které se obžalovaný zavázal po dobu 36 měsíců poškozené společnosti hradit měsíční leasingovou splátku ve výši 6 173,31 Kč.
6. Z protokolu o předání vozu je zřejmé, že obžalovaný od poškozené společnosti dne 21. 11. 2017 převzal vozidlo Volkswagen Golf a vozidlo bylo obžalovanému přenecháno do užívání, a to na sjednanou dobu 36 měsíců, což dokládá i splátkový kalendář, kdy poslední splátka byla stanovena na 1. 11. 2020.
7. Z velkého technického průkazu č. [REDAKCE] vydaného dne 12. 10. 2017 soud zjistil, že vlastníkem výše uvedeného vozidla Volkswagen Golf je poškozená společnost ŠkoFIN, IČ 458 05 369, se sídlem Pekařská č.p. 6, Praha 5.
8. Z dodatku ke smlouvě o operativním leasingu č. 1059478 ze dne 30. 10. 2020 bylo zjištěno, že doba trvání smlouvy z původních 36 měsíců byla prodloužena na 60 měsíců a nový konec smlouvy byl stanoven na 20. 11. 2022. Obžalovanému byla nově vyměřena leasingová splátka na částku ve výši

6 975,47 Kč. Přehled plateb ke dni 23. 5. 2023 dokládá, že obžalovaný po celou dobu trvání smlouvy podmínky dodržoval, kdy řádně plnil splátkový kalendář.

9. Z komunikace mezi obžalovaným a poškozenou společností soud zjistil, že v listopadu 2022 žádal obžalovaný o opětovné prodloužení smlouvy, avšak z důvodu opožděně podané žádosti ze strany obžalovaného smlouva nebyla prodloužena. Obžalovaný byl zároveň upozorněn, že smlouva bude ukončena dne 20. 11. 2022 a vozidlo po tomto datu musí být přistaveno do sídla poškozené společnosti.
10. Z upomínek za nepřistavení vozu ze dne 30. 11. 2022 a 30. 12. 2022 a následné emailové komunikace je zřejmé, že po dohodě obou stran se obžalovaný zavázal vrátit vozidlo nejpozději do 10. 1. 2023. Dále obžalovaný poškozené společnosti sdělil, že vozidlo se údajně nachází zaparkované v garáži v Praze 3, avšak on se nachází v Alžírsku a klíče od vozidla má u sebe.
11. Soudem bylo zjištěno, že po obžalovaném i po odcizeném vozidle bylo vyhlášeno pátrání, avšak současný pobyt obžalovaného nebyl zjištěn, proto byl soudem vydán evropský zatýkácí rozkaz. Obžalovaný byl dne 4. 12. 2024 v 15:00 hod kontrolován pohraniční kontrolou v Janově, v Itálii. Vozidlo bylo zajištěno a následně si ho dne 3. 2. 2025 poškozená společnost převzala od italské policie. Dne 4. 2. 2025 bylo vozidlo dovezeno do ČR a dne 25. 4. 2025 došlo k prodeji vozidla formou e-aukce za částku 194 628,10 Kč bez DPH.
12. Z vyjádření poškození ŠkoFIN, s.r.o., ze dne 22. 1. 2026 soud zjistil, že pohledávka vůči obžalovanému je vymáhána v rámci občanskoprávního řízení.
13. Z rozsudku zdejšího soudu ze dne 24. 9. 2024, č.j. 5 C 200/2023-111, s právní mocí dnem 8. 11. 2024, bylo zjištěno, že obžalovaný jej povinen uhradit žalobkyni ŠkoFIN, s.r.o., IČO: 458 05 369, se sídlem Pekařská 6, Praha 5, zastoupena advokátem Mgr. Markem Lošanem, částku ve výši 203 801,50 Kč spolu s úrokem z prodlení ročně ve výši 15,00 % od 25. 4. 2023 do zaplacení, a to tří dnů od právní moci rozsudku. Dále mu byla uložena povinnost k náhradě nákladů řízení ve výši 58 515,80 Kč.
14. Z opisu evidence rejstříků trestů soud zjistil, že obžalovaný nemá žádný záznam o odsouzení.
15. Z centrální evidence stíhaných osob je zřejmé, že obžalovaný není v současné době trestně stíhán pro další trestnou činnost.
16. Soud hodnotil provedené důkazy jednotlivě i v jejich vzájemné souvislosti a dospěl k závěru, že vina obžalovaného byla prokázána. Ten sice nebyl k věci vyslechnut v procesním postavení obviněného, resp. obžalovaného, nicméně z provedených listinných důkazů je vina obžalovaného jednoznačně prokázána. Obžalovaný uzavřel s poškozenou společností smlouvu o operativním leasingu a vozidlo Volkswagen Golf bylo přenecháno obžalovanému k užívání. Dle smluvních podmínek měl po ukončení platnosti smlouvy obžalovaný vozidlo poškozené společnosti auto vrátit. Obžalovaný v řádném termínu vozidlo neodevzdal, přestože byl zpočátku s poškozenou společností v kontaktu a po společné domluvě se zavázal vozidlo vrátit nejpozději do 10. 1. 2023. Obžalovaný vozidlo v domluvený termín nevrátil a stal se nekontaktní. V přípravném řízení se policejním orgánům podařilo s obžalovaným navázat kontakt za účelem domluvení si termínu na výslech, avšak na domluvený termín se obžalovaný nedostavil. Dále policii sdělil, že se momentálně nachází v Alžírsku. Policii ani nesdělil přesnou adresu vozidla, kde by se mělo nacházet, pouze uvedl, že je zaparkováno v garáži na Praze 3. Klíčky od vozidla, ale má u sebe. Platnost smlouvy sice již vypršela, avšak obžalovaný, v rozporu se smluvními podmínkami, nevrátil poškozené společnosti vozidlo do sídla společnosti, přestože s touto povinností byl seznámen při uzavírání smlouvy o leasingu. Vozidlo bylo vráceno poškozené společnosti až 3. 2. 2025 italskou policií. Obžalovaný byl kontrolován dne 4. 12. 2024 italskou policií v Janově. Odborným vyjádřením byla hodnota vozidla stanovena na částku 400 000 Kč, což je částka, která čtyřnásobně převyšuje minimální výši tzv. větší škody ve smyslu ustanovení § 138 odst. 1 psím. c) trestního zákoníku.

Hodnota vozidla byla v popisu skutku následně upravena, a to dle částky, kterou je povinen obžalovaný zaplatit v rámci civilního řízení u zdejšího soudu sp. zn. 5 C 200/2023. Jednání obžalovaného tak naplnilo veškeré znaky skutkové podstaty přečinu zpronevěry podle § 206 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, když si přisvojil výše uvedené vozidlo a tím poškozené společnosti způsobil větší škodu. Obžalovaný jednal nejméně v nepřímém úmyslu ve smyslu § 15 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku, neboť věděl, že svým jednáním může porušit či ohrozit zájem chráněný v trestním zákoně a pro případ, že je způsobil, s tím byl srozuměn.

17. Jednání obžalovaného je natolik společensky škodlivé, že nepostačuje uplatnění odpovědnosti dle jiného právního předpisu. Nebyly zjištěny žádné významné skutečnosti, které by vylučovaly použití trestní represe vůči němu, neboť posuzovaný čin nebylo možné podřadit do kategorie jednání, jež neodpovídá ani těm nejlehčím, běžně se vyskytujícím trestným činům dané právní kvalifikace.
18. Při úvaze o výši a druhu trestu postupoval soud v souladu s § 39 trestního zákoníku. Soud přihlédl k osobním, majetkovým a jiným poměrům obžalovaného, ke způsobu spáchání činu, jeho následkům i k možnosti nápravy obžalovaného. V opisu rejstříku trestů obžalovaný nemá žádný záznam, a není v současné době trestně stíhán pro další trestnou činnost, což soud hodnotí jako polehčující okolnost. Není vlastníkem nemovitosti ani vozidla. Z centrální evidence exekucí bylo zjištěno, že obžalovaný má jeden záznam z října 2023 s aktuální vymáhanou částkou do 17 000 Kč. Obžalovaný má v registru neplatičů SOLUS celkem 5 záznamy, kdy pohledávky za různými bankovními společnostmi má v celkové výši do 300 000 Kč. Obžalovaný je dle § 206 odst. 3 trestního zákoníku ohrožen trestní sazbou na 1 rok až 5 let. Soud uložil trest v dolní polovině zákonné trestní sazby, a to ve výměře 22 měsíců. Výkon trestu soud v souladu s ustanovením § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 trestního zákoníku odložil na zkušební dobu v trvání 36 měsíců. Ve zkušební době bude soud zkoumat chování obžalovaného, přičemž je pouze na něm, zda dokáže soudu, že se jednalo o jednorázové vybočení z jinak řádného vedení života.
19. K trestnímu řízení se řádně a včas připojila se svým nárokem poškozená společnost ŠkoFIN, IČ 458 05 369, se sídlem Pekařská čp. 6, Praha 5, která však uvedla, že svůj nárok vymáhá v rámci občanskoprávního řízení. Zdejší soud pak provedl důkaz pravomocným rozsudkem zdejšího soudu sp. zn. 5 C 200/2023, kterým byla obžalovanému uložena povinnost uhradit částku představující výši způsobené škody. Proto soud rozhodl v souladu s § 229 odst. 1 trestního řádu a poškozeného odkázal s jeho nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím Okresního soudu v Lounech, a to ve lhůtě osmi dnů ode dne jeho doručení.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obviněný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obviněného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obviněného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obviněného a státního zástupce i příbuzní obviněného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obviněného. Je-li obviněný zbaven způsobilosti

k právním úkonům, nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obviněného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce. Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě, nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu 1. stupně, podle § 251 tr. řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Odvolání nemohou podat ti, kdož se ho výslovně vzdali

Louny 17. března 2026

Mgr. Adéla Baranová v. r.
samosoudkyně